

**RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER**

ADVIES Nr 85 / 012 van 13 maart 1985

O. ref. : 10527 / L / A / 12

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit tot machtiging van sommige overheden van het Ministerie van Sociale Voorzorg tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op het verzoek om advies dd. 8 januari 1985 van de Minister van Sociale Zaken betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot machtiging van sommige overheden van het Ministerie van Sociale Voorzorg tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen;

Heeft op 13 maart 1985 het volgende advies verleend :

Volgens de toelichtingen die werden verstrekt door de Minister van Sociale Zaken en door zijn afgevaardigden, is de verzoekende overheid belast met de volgende opdrachten :

1. de toepassing van de wet 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen. (Dienst behorend tot de Algemene Directie van de Gezinsbijslag en uitkeringen aan minder-validen).

De verzoekende overheid beklemtoont dat het essentieel is het sociaal recht van de belanghebbenden te beschermen en onderstreept de noodzaak zoveel mogelijk de uitbetaling te vermijden van onverschuldigde bedragen, die thans echter in de honderden miljoenen belopen. Zij meent dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister in dit verband een aanzienlijke vooruitgang zou betekenen, daar dit gebruik zou leiden tot een verhoogde efficiency van de betrokken dienst en tot een gevoelige vermindering van de beheerskosten.

2. de sociale inspectie. (Dienst behorend tot de Algemene Directie van de Sociale Zekerheid).

Het gaat om een algemene controle-opdracht op het gebied van de sociale zekerheid en van de sociale verzorging. Deze opdracht vergt veelvuldige externe betrekkingen met alle betrokken partijen zoals de werkgevers (sociale secretariaten), de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, andere instellingen van openbaar nut, de werknemers (o.m. de zwartwerkers), de verzekeringsmaatschappijen en, voor de principe-kwesties, de ziekenfondsen.

3. de internationale betrekkingen (Dienst behorend tot het Secretariaat-generaal) : in geval van tijdelijke tewerkstelling in het buitenland van een werknemer op kosten van een Belgische werkgever, kan in gemeenschappelijk akkoord met de buitenlandse overheden de Belgische wetgeving verder worden toegepast. In dergelijk geval verleent de dienst van de internationale betrekkingen aan de werknemer, via diens werkgever, een attest over de toepasselijke wetgeving.

Buiten deze opdrachten zou de verzoekende overheid het identificatienummer van het Rijksregister nog willen gebruiken bij het beheer van haar personeel en van haar boekhoudkundige diensten. Deze activiteiten vallen onder de bevoegdheid van de Algemene Directie der administratieve diensten.

De enige rechtsgrond van het ontworpen koninklijk besluit is het artikel 8, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Naar luid van deze beschikking kan de Koning de openbare overheden en de instellingen bedoeld bij artikel 5, machtigen om het identificatienummer te gebruiken binnen de grenzen en voor de doeleinden door Hem bepaald.

In artikel 1 van het ontwerp van besluit worden de overheden en de personeelsleden opgesomd tot wie het verzoek tot gebruikmaking zich uitstrekt. Artikel 2 regelt het gebruik van het identificatienummer in de bestanden en repertoria van de in artikel 1 bedoelde overheden alsook van de natuurlijke en rechtspersonen, die informatie verstrekken omtrent de houder van dat identificatienummer. Artikel 3 ten slotte regelt het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister in de interne en externe betrekkingen.

Met betrekking tot artikel 1 meent de Commissie dat het nodig is nauwkeurig te omschrijven aan welke diensten en voor welke opdrachten de machtiging tot het gebruik van het identificatienummer wordt verleend. In dit verband geeft de Commissie een gunstig advies voor het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de voor de uitkeringen aan mindervaliden bevoegde dienst en door de dienst voor de sociale inspectie. Zich steunend op de door de verzoekende overheid verstrekte inlichtingen en na te hebben vastgesteld dat dit gebruik niet onontbeerlijk is voor het beheer van de dienst der internationale betrekkingen, stelt de Commissie evenwel een voorbehoud inzake het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door deze dienst. Tenslotte brengt zij een negatief advies uit voor het gebruik van dit nummer, enerzijds door de personeelsdienst, gelet op het feit dat het immatriculatienunder van de agenten de basis blijft vormen voor de organisatie van de interne en externe betrekkingen van het personeel der openbare diensten, en anderzijds door de boekhoudkundige diensten voor wie dit gebruik niet noodzakelijk is.

Wat artikel 2 betreft acht de Commissie het verkieslijk dat zou worden gepreciseerd dat het nummer "alleen als identificatiemiddel" mag worden gebruikt.

Verder wordt in artikel 2 bepaald dat het identificatienummer niet alleen mag worden gebruikt in de bestanden en repertoria van de in artikel 1 bedoelde overheden, doch eveneens in deze van de natuurlijke en rechtspersonen die informatie verstrekken omtrent de houder van dat identificatienummer.

De Commissie onderstreept dat deze aanvraag niet thuis hoort in dit ontwerp en dat ze bovendien onwettig is in de mate dat ze betrekking heeft op natuurlijke en rechtspersonen die niet vallen onder het bepaalde van artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983. De Commissie meent dat de zinsnede "alsook van de natuurlijke- en rechtspersonen die informatie verstrekken omtrent de houder van dat identificatienummer" dient geschrapt.

Zich steunend op dezelfde redenering is de Commissie de mening toegedaan dat het tweede lid van artikel 3 van het ontwerp moet worden weggelaten. Er weze nochtans aangestipt dat de vermelding van het identificatienummer van het Rijksregister in antwoord op een mededeling, waarbij dit nummer is vermeld en die is gedaan door een overheid, die krachtens artikel 8 gemachtigd is dit nummer te gebruiken, niet moet worden beschouwd als een gebruikmaking waarvoor een machtiging is vereist.

Het spreekt vanzelf dat de in artikel 2 van de wet van 8 augustus 1983 bedoelde natuurlijke personen, ofschoon niet bedoeld in artikel 8 van dezelfde wet, steeds het recht hebben het identificatienummer dat hen betreft te gebruiken.

Wat artikel 3, eerste lid, betreft inzake het gebruik in de interne en externe betrekkingen, is de Commissie van oordeel dat er zal voor moeten worden gewaakt dat het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister beperkt blijft tot wat voor elke betrokken dienst nodig is voor de uitvoering van de wettelijke en reglementaire bepalingen waarmee deze dienst is belast. De gedelegeerde ambtenaren hebben terzake de verzekering gegeven dat bij het departement in de noodzakelijke veiligheidssleutels is voorzien.

Ten slotte dringt de Commissie aan dat de verplichtingen in verband met de veiligheid van de informaties en met het geëigend karakter van de programma's, zoals voorgeschreven bij artikel 11, tweede en derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, streng worden in acht genomen.

Voor het Sekretariaat,

De voorzitter,

J. BARET

D. HOLSTERS.